

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LIV (48)
Štev. (Nº) 22

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
15 de junio - 15. junija 1995

MARJAN LOBODA

Petdeset let žrtev

Govor na spominski proslavi 4. junija 1995

Letos mineva 50 let od tistih groznih dni, ko se je v Evropi in naši dragi Sloveniji podiral totalitarni nacizem, za njim pa se je kot prihuljena zver plazil nič boljši brezbožni komunizem. Ko je polovica Evrope slavila osvobodjenje, se je nad ostalo polovico v katero je spadala tudi Slovenija, spustila železna zavesa. Tiste dni so v Sloveniji, namesto prazničnih zastav, bile povsod črne rute tisočih mater, ki so objokovale strašno smrt svojih sinov; namesto slovesnega pritrkavanja, so se z lin plaho oglašali navčki in naznanjali nasilne smrti; namesto, da bi se slovenska zemlja krasila s prazničnimi mlaji, se je odpirala za grob tisočem svojih najboljših sinov. Namesto veličastnega slavja je našo domovino zajel val sovraštva in smrti. Palme mučeništva so se bohotno razrastle po slovenski zemlji.

Osvobodilna fronta slovenskega naroda je v tistih dneh pokazala svoj pravi obraz. Ko se je okupator, premagan od tujih velesil umaknil iz Slovenije, je OF pričela mrzlično delati za dosega cilja, za katerega je bila leta 1941 ustanovljena: za pridobitev absolutne oblasti in za uničenje vseh, ki se z njenimi resničnimi nameni niso strinjali. Če bi se res borili za osvoboditev Slovenije, kar jim še danes nekateri verjamejo, bi po vojski narodu vrnili težko pričakovano svobodo. A uvedli so kruto diktaturo, hujšo od okupatorjev. Prišli so na oblast na valovih krvi, zločinov in krivic in se na njej s takim ali drugačnim terorjem obdržali prav do danes.

Ker so številni poštene slovenski ljudje, poučeni tudi po cerkvenem učiteljstvu, že od vsega začetka spoznali, da se za OF skriva komunistična prevara, so se uprli. To se je zgodilo šele potem, ko je bilo brutalno ubitih in mučenih več kot tisoč brezbrambnih ljudi. Slovenski človek se je z orožjem v roki uprl komunistični revoluciji, ki so jo pod krinko boja proti okupatorju organizirali, vodili in vseskozi obvladali v Moskvi šolani in v španski revoluciji izvežbani komunistični teroristi. Pričela se je po komunistih izzvana državljanska vojna z vsemi njenimi strašnimi posledicami. Ne Vaški stražarji ne četniki ne domobranci je niso povzročili, niti ne poglobili kakega razdora v našem narodu. Prisiljeni so bili vzeti v roke orožja od koderkoli in od kogarkoli in se upreti „komunističnim banditom in roparjem za zaščito svoje domovine, za vzdrževanje in ohranjanje reda“, kot je bilo zapisano v vabilu za vpis v Slovensko domobransko legijo, septembra 1943. To je bila legitimna samoobramba, ki je naravna pravica vsakega človeka.

Pod vodstvom svojega poveljnika in ustanovitelja generala Rupnika, zvestih oficirjev in s podporo večine naroda, so pogumno branili slovenske ljudi in slovenske domove pred rdečimi teroristi. „Dom braniti, domobranci, naš prelep je vzor“, so s pesmijo izpovedovali svoj namen, medtem ko jim je iz gozdov v odgovor tulilo „Slo-

venija, sovjetska bodeš ti“.

Ob jasni besedi škofa Gregorija, ob podpori velikanske večine poštenih in zavednih Slovencev so domobranci pometli komunistično sodrigo s slovenske zmlje, in bi to tako ostalo, da ni bilo tragične kupčije v Jalti, kjer so svetovne velesile, ko so si delile svet, prisodile našo lepo domovino komunističnemu vplivu. Pred navalom ruske in bolgarske armade ter bosanskih brigad, so se morali domobranci umakniti in prositi za zaščito zapadne zavezničke, Angleže in Amerikance.

Potem je sledila sramotna angleška izdaja, vračanje domobrancev in civilistov v roke Titovim komunistom. Proti vsakim mednarodnim in osnovnim človeškim merilom pa najgnusnejši zločin. Vsa štiri leta toliko opevane borbe proti okupatorju niso pobili niti 10% tega Nemcev ali Italijanov, kot so v enem mesecu pobili najboljših Slovencev.

Ko prav te dni poteka 50 let, ko se je vse to godilo, se v globokem spoštovanju klanjamo spomenu vseh, ki so tedaj trpeli in umirali za svoje prepričanje in zvestobo Bogu in Sloveniji. Naša misel objema vse, ki so se tedaj rešili smrti pa potem omagali na dolgi poti begunstva in zdomstva; molimo za njihov večni mir in pokoj. Z vsem spoštovanjem pozdravljam med nami vas domobranci, ki ste te dni v mislih pri svojih soborcih in na krajih, kjer bi morali biti tudi vi, pa vas je božja Previdnost rešila, da bi bili žive priče vsem svetu in vest zločincem. Hvala vam za vašo zvestobo in za vaš zglede. Obžalujemo in opravičujemo se vam, če nismo prav vrednotili vaše pripadnosti slovenski domobranski vojski. Ostanite še dolgo naš ponos in naša opora.

Ko se slovenski begunci in njihovi potomci v Argentini, kamor nas je pahnil val rdeče revolucije, po 50 letih iz zgodovinske in zemljepisne daljave oziramo v Slovenijo, imamo marsikaj povedati. Po 50 letih zdomstva ponovno zahtevamo, da se pobitimi domobranci uradno prizna njihov plemeniti boj za svobodno Slovenijo, živim pa v mejah možnosti popraviti storjene krivice. Zahtevamo, da se javno obsodi KPS kot zločinsko organizacijo, ki je sprožila bratomorno revolucijo pod krinko boja proti okupatorju, ki je zagrešila neštete zločine med revolucijo in po njej, in ki je slovenski narod za več kot 45 let zasužnjila v enostrankarski diktaturi, v kateri so bile grobo kršene osnovne človekove pravice. Ta obsodba naj zadene tudi vse njene duhovne in materialne dediče. Uradno naj se preklicajo vsa imenovanja in odlikovanja komunističnim revolucionarjem in vsi privilegiji, ki so s tem v zvezi. Javno in poimensko naj se

(Nad. na 3. str.)

Dr. Janez Drnovšek na obisku v Argentini

Kot smo že poročali, je prišel v Argentino predsednik slovenske vlade dr. Janez Drnovšek, na povabilo predsednika Carlosa Menema.

V Buenos Aires je prišel v ponedeljek zjutraj s svojim spremstvom. Spremljajo ga Borut Šuklje, sekretar urada za informiranje pri vladi ter sekretar za ekonomske odnose Anton Rap, časnikarke in TV.

Argentinski časopisi, predvsem najuglednejši dnevnik La Nación, so daljše omenjali Drnovškov obisk.

V ponedeljek popoldan je premier imel daljši nagovor na podjetnike, argentinske in slovenske v hotelu Alvear Palace, kjer je v slovenščini in perfektni španščini omenjal medsebojne stike in ekonomske možnosti. Potem je zvečer prišel na slovensko veleposlaništvo, kjer ga je sprejel odpravnik poslov prof. Matjaž Puc z ženo Veselko ter odvetnik Tomaž Miklavčič. Tam so bili zbrani tudi predstavniki slovenskih Domov in organizacij predvojne kakor povojne emigracije. Matjaž Puc je predsednika vlade najprej toplo pozdravil med rojaki, nato pa se mu je dr. Drnovšek zahvalil in se tudi zahvalil vsem Slovincem v Argentini, da so toliko pomagali Sloveniji pri osamosvojitvi ter da ima tako slo-

venska država danes dober ugled in lažje delo pri navezovanju stikov tudi po njih zaslugi.

Zatem je bil na sporedu kulturni del sprejema. Solista Anica Rode in Luka Debevec sta ob spremljavi prof. Ivana Vombregarja zapela Ipavčevo Iz stolpa, narodno Kje so moje rožice, Dvoržakovo Domačo pesem in Škrjanček poje, za konec Slomškovo Glejte, že sonce zahaja, ki so močno odmevale po dvorani; recitatorka Helena Žužek pa je podala za to priliko primerni pesmi klasično Župančičevo Z vlakom in dr. Tineta Debeljaka V pampo sem odvržen vrč iz gline. Dr. Drnovšek je spoznal kulturno slovensko zavest naših naseljencev.

Nato ga je predsednik Zedinjene Slovenije Marjan Loboda pozdravil v imenu politične povojne emigracije ter mu predal spomenico Državnemu zboru z zahtevami po popravni krivic, ki smo jo tu v Argentini tako množično podpisovali. Spomenico so podpisali predstavniki Zedinjene Slovenije, vseh naših Domov v Buenos Airesu: Slomškovega doma, Našega doma iz San Justa, San Martina, Carapachaya, Pristave, Hladnikovega doma, Srednješolskega tečaja. Govor Marjana Loboda objavljamo v celoti.

(Nad. na 3. str.)

Pozdrav MARJANA LOBODA predsedniku slovenske vlade dr. Janezu Drnovšku na veleposlaništvu Republike Slovenije

Gospod predsednik!

Pozdravljam vas s častitljivim slovenskim pozdravom: Bog daj dober večer. Želim vam povedati, da predstavljam Društvo Zedinjena Slovenija, krovno organizacijo slovenske povojne politične emigracije v Argentini; to smo begunci pred komunizmom, ki je po koncu druge svetovne vojne nasilno prevzel oblast v naši domovini. Skupaj z našimi potomci smo si ustvarili košček Slovenije ob Srebrni reki. Združujemo se v naši Slovenski hiši v mestu Buenos Aires in v sedmih prosvetnih domovih po različnih krajih Velkega Buenos Airesa, pa tudi v notranjosti dežele, v Mendoza, Bariločah in Miramaru, kjer žive naši ljudje. V teh domovih že več kot 40 let gojimo slovensko besedo in pesem, šport in družabnost.

Srčika našega dela so slovenski osnovnošolski tečaji, ki delujejo v vseh teh domovih od prvih dni naše naselitve v Argentini in jih letos obiskuje blizu 400 otrok. V Slovenski hiši v Buenos Airesu pa že 35 let deluje srednješolski tečaj ravnatelja Marka Bajuka, ki ga letos obiskuje 130 dijakov.

Pri ohranjanju slovenstva so nam bili v odlično oporo naši slovenski duhovniki s svojo lepo razvito dušnopastirsko dejavnostjo. Slovenstvo smo ohranjali še s pomočjo našega tiska, naših pevskih zborov, naših igralskih družin in tudi naših skupnih kulturnih, dobrodelnih in gospodarskih ustanov.

Več kot 40 let smo ohranjali ta slovenski grič sredi argentinske pampe ob popolni brezbriznosti matične domovine, ali celo ob nasprotovanju. Po demokratizaciji in osamosvojitvi Slovenije z veseljem ugotavljamo, da so se naši medsebojni odnosi precej izboljšali. Obiskalo nas je že več funkcionarjev slovenske vlade, ki so z nami navezali prve stike. Velik in pozitiven korak naprej je bilo imenovanje odpravnika poslov veleposlaništva Republike Slovenije v Buenos Airesu, ki se trudi v okviru skromnih možnosti narediti kar največ more.

Želimo, da bi bili naši stiki z matično domovino nekoč tako tesni in prisrčni, kot imamo to priložnost opazovati pri drugih narodnostnih skupinah v Argentini, katerih vlade skrbijo za svoje rojake v izseljenstvu ne glede na strankarske ali ideološke razlike.

Kljub vsemu je naša slovenska skupnost v Argentini vse storila, kar je bilo v njeni moči, da je argentinski svet spoznal problematiko slovenske osamosvojitve. Upam si

(Nad. na 3. str.)

Proslava Dneva slovenske državnosti

24. junija 1995 v Slovenski hiši ob 19.15 uri

Slovinci včeraj, danes in jutri

Če je za svoj čas, ob odprtju leta 1905 zavod sv. Stanislava ali šentviški Škofovi zavodi, bil monumentalna stavba, je tudi danes vreden obiska. Popravljeni del kaže na še posebno žalostno nasprotje, ko je prostore zapustila jugoslovanska vojska. Svetleče stene, podni, moderna razsvetljava, varovalni protipožarni in alarmni sistemi kažejo na ogromno inverzijo, ki jo je v prenavo slovenskega človeka vložila domača Cerkev.

V svetli, prostorni dvorani se je v petek, 9. junija popoldne začel simpozij, ki so ga organizirali Teološka fakulteta, Nova slovenska zaveza in Zavod sv. Stanislava. S skupnim naslovom **Iz demokracije v totalitarizem in nazaj** so prebrali svoje referate **Janez Juhant** (Krepitev blokov in razlogi za dejno polarizacijo Slovencev), **Justin Stanovnik** (Kaj je komunistična revolucija) in **dr. Janez Zdešar** (Razmišljanje o ključnih dogajanjih med leti 1941 in 1945 na Slovenskem).

Ob koncu se je med številnimi udeleženci (zastopan je bil ves slovenski svet: matični, zamejski, zdovski) razvila obširna debata, ki jo je vodil **dr. Anton Drobnič**.

Naslednji dan je bil program obširnejši.

Dr. Peter Urbanc je osvetlil vidike dogodkov izpred 50 let. Po njegovih besedah je bila kolaboracija domobrancev v skladu z mednarodnimi konvencijami, v Sloveniji pa je bilo to dejanje še toliko bolj nujno, saj je bil del prebivalstva izpostavljen biološkemu iztrebljenju. Zato so imeli pravico in dolžnost braniti se, tudi z okupatorjevim orožjem.

Dr. Marko Kremžar — v njegovi odsotnosti je predavanje predstavil **dr. Janez Juhant** — je opozoril na temeljni predpostavki komunistične logike, laž in nasilje. „Preustvarjanje“ sveta je po tej logiki lahko zraslo le iz krvi političnih nasprotnikov, ker pa za takšno nasilje ni bilo nobenih razlogov, ga je bilo treba „ovrednotiti“ kot potrebno in zaslužno dejanje, ko je človek v službi tega nasilja „odrešen“ odgovornosti in zadnjih moralnih zavor, nasprotnik pa je le še mrčes, ki ga je treba iztrebiti.

Do obeh strani v državljanski vojni je bil kritičen **Vinko Ošlak**. Po njegovem mnenju namreč na enak način manipulirata z zgodovino, saj skušata svoje videnje tega obdobja posplošiti in napraviti za problem tudi kasnejšim generacijam.

Odpuščenje kot prelom z načelom pravičnega vračila je po besedah **dr. Bogdana Dolenc**a duhovno jedro sprave, saj pomeni izstop iz spirale vračanja zlega z zlim, ki lahko vodi le v izključitev (smrt) enega od nasprotnikov. Odpuščenja pa, kot poudarja predavatelj, pa ne smemo razumeti kot pozabljenja zločina, toleriranja greha ali de-

janja slabiča.

Predavateljem obeh dni simpozija so se pri okrogli mizi pridružili še nekateri gostje in predstavili svoje videnje slovenskega človeka, razpetega med preteklostjo in prihodnostjo. **Dr. Anton Drobnič** razloge za današnjo razdeljenost vidi izključno v medvojnem revolucionarnem nasilju. Izhod iz tega miselnega in čustvenega stanja državljanske vojne je po njegovem mnenju v priznanju enakopravnosti vseh delov družbe, za kar pa je kaj malo možnosti, saj se nosilci revolucije še vedno gibljejo v pojmih iz leta 1945, svojim tedanjim nasprotnikom — kolikor jih je še ostalo — pa na le nekoliko drugačen način spet „mašijo“ usta.

Janez Janša je zavrnil mnenje, da moramo zgodovino prepustiti zgodovinarjem — zagovarjajo ga ravno tisti, ki se zgodovine bojijo, saj resnica o preteklosti ogroža njihove privilegije — ampak jo moramo prevzeti nase ter s spravo in popravo krivic doseči katarzo. Izboljšanje zdajšnjih razmer vidi v volilni zmagi izvornih demokratičnih sil, saj so se sile politične kontinuitete pripravljene pogovarjati le tedaj, kadar nimajo večine.

Po besedah **Lojzeta Peterleta** sta dva dogodka tega stoletja zaznamovala slovenski narod, revolucija in osamosvojitve. Če je prva usodno delila, pa je slednja temelj prihodnjega bivanja. Prihodnost je po njegovem mnenju vprašljiva toliko časa, dokler skušajo stare sile monopolizirati ne le preteklosti, ampak tudi sedanost, zato je eden temeljnih moralnih dolgov države obsodba revolucije in poprava krivic.

Preseganje nasprotij in iskanje skupne poti je, kot pravi **Marjan Podobnik**, prvi porok slovenske prihodnosti, to naloga pa lahko oziroma morajo uresničiti stranke slovenske pomladi, saj so po Podobnikovem mnenju odgovorne, da povežejo celoten narod in mu v času usodnih odločitev sedanosti (pridruževanje Evropski zvezi, sprememba ustave) pokažejo skupno vizijo prihodnosti.

Nakopičeno trpljenje, ki tako zaznamuje Slovence, je po besedah **dr. Metke Klevišar** posledica tudi tega, ker je bilo veliki množici ljudi dolgo onemogočeno obžalovanje za umrlimi bližnjimi, zato jim je ta proces notranjega srečanja s smrtjo zdaj vendarle treba omogočiti. Ta bolečina pa, kot iz svojih izkušenj pravi **p. Lojze Markeč**, ni povezana z jezo in maščevanjem, ampak jo pogosto še vedno obdajata strah in molk, zato je prihodnost, čeprav na prvi pogled v rokah politikov, bolj stvar duhovnosti in osvobajajočega notranjega odpuščenja.

Iz „Slovenca“, 12. 6. 95

Odločen protest proti nezaželenemu poslaniku

Člani Slovenskega narodnega sveta za državo Queensland se pridružujemo protestu rojakov v Queenslandu proti nameravanemu imenovanju Matjaža Jančarja za slovenskega veleposlanika v Avstraliji. Na tako odgovorno delovno mesto pričakujemo osebo, neobremenjeno glede sodelovanja z nekdanjim sistemom v Sloveniji.

Poudarjamo, da v državi Queensland niso in ne bodo dobrodošli niti gostje niti diplomati, ki nasprotujejo politiki „slovenske pomladi“ v domovini, ki ovirajo razvoj prave demokracije v današnji Sloveniji.

Jože Veh,
pater Valerijan Jenko, OFM

S spodaj podpisanim prijateljem Ignacem se strinjava s stališčem gospe Stanke Gregorič, objavljenim 17. maja 1995 v rubriki. Tako mislim glede imenovanja ambasadorja za Avstralijo. Do nas je prišla vest, da je Matjaž Jančar postavil pogoj, da bo sodeloval kot pogajalec v pogajalski skupini med Italijo in Slovenijo, če bo po pogajanjih imenovan za slovenskega ambasadorja v Avstraliji. Ne vem, koliko je ta novica resnična, toda omenjena oseba kot ambasador ne bi bila sprejemljiva, vsaj ne za lepo število avstralskih Slovencev, saj je spomin na njegova dva obiska v preteklih letih še dokaj svež.

Ko je bil kot predsednik SIM pripeljal v

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Notranji prepiri, spopadi za čim večje dele oblasti in marsikatera nesmiselnost so posejani na poti vlade do nove predsedniške dobe, ki jo bo skoraj pričel Carlos Saúl Menem. In v tem dejansko opozicija nima nikake soudeležbe, kot se dogaja dejansko, odkar je Menem prišel na oblast.

MINISTRI, MINISTRI, MINISTRI

Čeprav so odjekli v časopisju in v drugih družbenih občilih kaj omiljeni, teče v vladi hud boj. Bliža se nova predsedniška doba in pripravljajo se logične spremembe v vladni ekipi. Povrh tega pa nova ustava še pospešuje spremembe ustroja in tozadevno mora vlada poslati v kongres zakonski osnutek o novem ustroju, ki naj predvideva povečano število ministrstev.

Nihče, niti predsednik sam, se ne izreka dokončno o tem ustroju, pač se govori o dvanajstih ministrstev, medtem ko jih je bilo doslej le osem. In to povečano število vzbuja upe in žlje marsikateri osebnosti v vrhovih peronizma, saj je naravno da se vsak smatra možnega za vodstvo tega sli onega drugega področja javnega življenja. V tem oziru smo vsi strokovnjaki najsibodi v zdravstvu, vzgoji, socialnem delu, pravosodju, itd. Kar je jasno: v glavnih, bistvenih področjih ne bo sprememb. Gospodarstvo bi še naprej vodil Cavallo in zunanje ministrstvo bi ostalo v rokah Di Tella.

Problem je, do kje bo segala roka novega ministrskega predsednika, ki ga predvideva nova ustava, mesto, ki ga bo zasedel Eduardo Bauzá in ki v mnogih primerih soupada s funkcijami, ki jih je doslej opravljal gospodarski minister. „Koordinacijski minister“, kot ga imenuje ustava, ima namreč na skrbi izvedbo državnega proračuna, ki je ena najljubših točk Cavalla, saj je s tem razpolagal po mili volji. V tem oziru sta oba veljaka že uprizorila hud spopad, kateremu je naredil začasni konec predsednik, ki je zapovedal „premirje“ za nedoločen čas. Kako dolgo bo moglo to premirje trajati se ne ve, jasno pa je, da bo prišlo do izbruha čim bo treba odločiti v tej zadevi, pa mnenje enega ne bo soupadalo z mnenjem drugega. In skoraj nemogoče si je misliti položaj, v katerem bi moral predsednik nenehno razsojati, ali ima prav Cavallo ali Bauzá.

Zaenkrat Cavallo uživa novo zmago, namreč, da meseca maja znova ni bilo inflacije. Številke namreč govore o 0%, čeprav na splošno prebivalstvo tega ne verjame, kajti vsi trdijo, da jim težko zaslužen denar vedno manj zaleže. Vendar uspehi Cavalla na tem področju niso majhni. Statistika ve

Avstralijo kulturno skupino, je bil v tej skupini tudi nečak našega znanca in uglednega rojaka iz Sydneya, nečaku je bilo prepovedano obiskati strica, ker je bil ta goreč nasprotnik tedanjega komunističnega režima.

Če upoštevamo samo ta primer, se nam zdi, da bi moral imeti gospod Jančar vsaj kanček „moralnega mačka“ in zaradi spominov (seveda, če jih ni izgubil tako kot nekateri drugi povojni „krivci“ iz dobe enoumja) ne bi smel riniti na tak položaj, še posebej ne v državi, v katerih so imeli slovenski izseljenci slabe izkušnje s SIM, on pa je bil z njo v preteklosti kot eden njenih predstavnikov tesno povezan — v našem primeru je to Avstralija. Naše rane niso in kdo ve, če bodo kdaj zaceljene, saj se kot kaže zgodovina kar naprej ponavlja.

dr. Stanislav Frank,
Ignac Ahlin, Južna Avstralija
(Obe pismi sta iz Slovenca)

povedati, da je inflacija v zadnjih dvanajstih mesecih dosegla 4,3%, številka, ki bi pred leti bila veselje kateregakoli ministra, če bi jo mogel zapisati za en sam mesec. Seveda, junija ne bo isto. Takoj po volitvah namreč, so se podražili plin, telefon, voda, zlasti še kruh in nekatere druge bistvene potreščine. Pripravlja se tudi restrukturacija telefonskih tarif na področju Velikega Buenos Airesa. Seveda vprašanje je, kako se te podražitve meri. Zato tako malo ljudske vere v uradna poročila glede podražitve življenja. Dejansko je standard odvisen od vsakega posameznega žepa.

A v tem oziru je bistvene važnosti le „državni“ žep. Če se Cavallo veseli zaradi inflacije, ga izredno skrbi dejstvo, da davčna nabirka nenehno pada. Meseca maja je država nabrala skoraj 6% manj, kot je bilo predvideno in kot so se pogodili vladna ekipa in predstavniki Mednarodnega denarnega fonda. Ta padec, kateremu zaenkrat ni videti konca, ima dvojen vzrok: težko stoječa podjetja skušajo nenehno tajiti resnično količino delovanja: mnogo se prodaja na črno. Po drugi strani pa se gospodarsko delovanje krči: po mehiški krizi in zlasti zaradi brezposelnosti se vedno manj kupuje, manj potroši, in davčna nabirka zato nenehno pada. V tem oziru ni pričakovati prepričljivega izboljšanja v kratki dobi. Pred vrati je še rekonstrukcija bančnega sistema, ki bo prinesla sicer večjo finančno stabilnost, pustila pa bo za seboj vrsto žrtev, zlasti brezposelnih, katerih usoda ni jasna, kot ni jasen socialni učinek tega pojava, niti preložitve plač državnim uslužbencem, da je vlada mogla plačati obroke zunanjega dolga.

ŽUPANI, ŽUPANI, ŽUPANI

Vse te izredne težave seveda ne motijo nadaljevanja političnega življenja, ki najde svoj izraz v predvolilnih ofenzivah v provincah, kjer se še ni volilo guvernerjev, in zlasti v prestolnici, kjer še ni jasno, kdaj in kako bodo prvič v zgodovini mesta volili svojega župana.

Za volitev župana je najprej potrebno, da posebna skupščina določi statut (neke vrste ustavo) mesta. Tako vsaj predvideva nova ustava. Seveda bi po ustavnih določilih vlada že morala oklicati volitve za „statutno skupščino“, pa tega še ni storila, ker v vladni stranki sami ni jasno, kaj hočejo, in kako naj izvedejo to delno „osamosvojitve“ Buenos Airesa. Če bi bili gotovi, da vodstvo mesta ostane v peronističnih rokah, bi oklicali popolno neodvisnost. Ker pa je prestolnica tradicionalno peronizmu obrnila hrbet, hočejo „delno“, ali kot sedaj trdijo „odgovorno“ avtonomijo.

Dejstvo je, da razen radikalov, ki so že pred časom določili svojega kandidata (senator De la Rúa, v mestu približljiven mož), ni drugih določenih kandidatov. V peronizmu jih je vpisanih, za predvolilno borbo, že kar osem in lista se nadaljuje. Poleg tega hoče Menem vpisati še kako izvenstrankarsko osebnost, ki bi mogla pritegniti neodvisne glasove. Zato peronizem vztraja na zakonu „Ley de Lemas“, ki dovoljuje neomejeno število kandidatov vsake stranke. Računajo na poplavo glasov v lastno korist. Med radikali in Veliko fronto pa že tečejo pogovori, da bi v tem primeru nastopili skupno, kot enotna povezava vsak z lastnimi kandidati in tako uspešno zaustavili peronistični pohod.

V fronti pa imajo istočasno mnogo domačih težav. Socialisti so že oklicali svojega kandidata (La Porta), prav tako frentisti (Anibal Ibarra). Bordón je zahteval, naj

(Nad, na 4. str.)

Dr. Janez Drnovšek na obisku v Argentini

(Nad. s 1. str.)

trditi, da je Argentina med prvimi priznala samostojno Slovenijo tudi po zaslugi naše emigracije. Menimo, da smo slovenski politični emigranti storili svojo dolžnost in ostali zvesti člani svojega naroda in lojalni do države Slovenije. Pričakujemo, da bo tudi država Slovenija do nas v bodoče bolj kot trda mačeha, dobra mati.

Čeprav smo večinoma argentinski državljani in bo kmalu večina članov naše skupnosti že rojena v Argentini, se zavestno trudimo ohraniti slovenske in krščanske tradicije, hočemo ostati povezani s Slovenijo, ki je naša in naših staršev domovina in za katero je toliko naših dragih prijateljev in sorodnikov dalo življenje, prav v teh dneh pred 50. leti.

Boli nas, g. predsednik, da po petih letih svobode in samostojnosti ostajajo odprte še mnoge rane, zadane med komunistično revolucijo in med dolgoletno diktaturo po njej. Zavedamo se, da je reševanje teh zadev dolgotrajno in težko delo. A ker nam je srečna bodočnost Slovenije zelo pri srcu, smo tudi Slovenci v Argentini množično podpisovali „Poziv državnemu zboru in pristojnim oblastem države Slovenije“, v katerem so izražene glavne zahteve o popravni krivic, ki nas še težje in zapirajo pot k resnični narodni spravi. Poziv je podpisalo več kot 24.000 ljudi in je bil 8. maja t. l. izročen naslovniku, pa do danes še ni odziva nanj.

Uporabimo Vaš obisk v Republiki Argentini, naši novi domovini, da vam izročimo to spomenico, katero smo ponovno potrdili in podpisali vsi predstavniki naših domov in organizacij, ki smo tu navzoči. Prosimo, da izjavo sprejmete in s svojega visokega upravnega mesta poskušate zadostiti pravici.

Za njim je predstavnik predvojnih naseljencev glasbenik Ciril Kren tudi pozdravil predsednika in mu orisal kulturno, organizacijsko, glasbeno in gledališko delovanje predvojnih naseljencev v težkih ekonomskih razmerah, kakor tudi njihovo delovanje danes pod okriljem doma Triglav Dr. Janez Drnovšek si je nato ogledal še

prostore veleposlaništva (urejeno je le prtiličje) ter se zadržal v pogovoru z rojaki, ki so ga pozdravljali.

Torek pa je posvetil argentinskim oblastem, časnikarjem in ekonomistom, predstavnike Slovencev pa je povabil tudi na sprejem v Alvear Palace Hotel, o čemer bo mo še poročali.

Recitatorja na spominski proslavi
Boštjan Modic in Dani Grbec.

Režiser proslave Frido Beznik
in scenograf Tone Oblak

Zgoraj: Množica pri spominski maši.

Spodaj: Slovenski dušni pastirji pri maši.

Petdeset let žrtev

(Nad. s 1. str.)

obsodi vse začetnike in voditelje boljševidne revolucije, ki danes nosijo razne častne naslove kot heroji, spomeničarji, itd. Oblast naj takoj ukrene vse potrebno, da posebna skupina zgodovinarjev, v kateri naj bo polnopravno zastopana tudi domobranska stran, pripravi nepristranski zgodovinski prikaz naše polpretekle zgodovine in naj se to vključi v učni program slovenskih šol. Vsaj to je potrebno za duhovno higieno slovenske družbe, če hoče resno stopiti na pot narodne sprave.

Bogu se zahvaljujemo za milost tolikih mučencev, ki so nam poročstvo zmage. Bodo dimo prepričani, da je moralni in milostni vir za preroditev našega naroda predvsem v teh žrtvah. Trdno upamo, da bo prišel čas, ko bo Cerkev mnoge od njih postavila na oltar, kot pričevalce za Kristusa v zgled vsem vernim.

Ob 50 obletnici konca druge svetovne vojne se spominjamo tudi vseh tistih, predolgo zamolčanih žrtev, prisilnih mobilizirancev, Štajercev in Gorenjcev v nemško in Primorcev v italijansko vojsko. Po vseh evropskih bojiščih je tekla slovenska kri za tuje interese. Preživeli, zlasti invalidi, so bili od slovenske komunistične oblasti zapostavljeni in zaničevani, in se še danes bore za priznanje svojih pravic.

Ko se spominjamo tistih strašnih dni negotovosti v Vetrinju, ko smo zaradi angleške izdaje bili vsi obsojeni, da končamo v Teharjah ali Kočevskem Rogu, ne moremo mimo spoštljivega spomina in globoke zahvale rešitelju, primariju dr. Valentinu Meršolu. Temu skromnemu in dobremu človeku smo dolžni zahvalo, da smo ostali živi in ponesli v svet vrednote slovenstva, ki so bile v Sloveniji grobo teptane in mnoge uničene.

Hvaležni smo Bogu, da nas je ohranil kot skupnost, versko živo in narodno zavedno, kljub neštetim preizkušnjam. Tu gre globoko priznanje našim duhovnikom, ki so skupaj z ljubljanskim škofom dr. Gregorijem Rožmanom delili z nami tegobe begunstva in zdomstva. Za obstoj se imamo zahvaliti nepregledni vrsti naših javnih delavcev, ki so s svojim delom na najrazličnejših področjih gradili našo Slovenijo v svetu.

Obstali smo končno tudi zaradi neštetihih tihih žrtev naših očetov in mater, ki so umirali daleč od ljubljene domovine! Ne vem, če je kdo bolj občuteno povedal to silno bolečino, kot naš pesnik Mirko Kunčič v pesmi „Ded se poslavlja“:

Pod rodno streho lastovka
se vsako jutro vrne,
a mene tuja zemlja
za vekomaj zagrne.
Ne bo nad grobom milo pel
mi zvon domače fare,
ne bodo pošumevale
žalujke vrbe stare.
Iz nageljna slovenskega
mi šopek naredite
in vsako leto na ta dan
na grob ga položite.
Polonca, ti Polončica
si solzo z lic obriši,
na križ nagrobni v tih spomin
takole mi zapiši:
Tu sredi pampe žalostne
naš dedek dotrpel je,
do zadnjega, do zadnjega
po domu hrepenel je...

Naj bo to v skromen spomin njim, ki so umirali daleč od ljubljene domovine in katerih mnogih zadnja želja je bila, da bi jim na krsto v grob potresli prgišče domače zemlje. Bogu hvala tudi za to bolečino domotožja.

Slovenija je danes samostojna in ima demokratični družbeni sistem. Komunistični režim se je že pred razpadom Jugoslavije počasi prilagajal splošnemu razvoju v Evropi in Rusiji, ko je komunistična struktura

pričela razpadati. Ni pa mogoče zanikati, da so večino vodilnih mest v upravi, gospodarstvu in kulturi obdržali bivši oblastniki ali njihovi nasledniki. Njihov vpliv je čutiti v vsem dogajanju v Sloveniji in javno mnenje je še vedno močno pod njihovim vplivom. Tako smo bili lahko ponovno priče raznih izjav in mnenj o našem odporu revoluciji, ki ne odgovarjajo zgodovinski resnici in so za nas žaljive in krivične. Oni so napisali in še pišejo zgodovino o medvojnih dogodkih, ki je še vedno pristranska in prikrojena njihovem okusu. V šolah in v javnih občilih se še vedno poveljuje neko imaginarno NOB in prikazuje v izkrivljeni podobi protirevolucionarni odpor in zlasti domobranstvo. Krivična obsodba ljubljanskega škofa dr. Gregorija Rožmana je še vedno v veljavi in njegov grob je še vedno v tujini. Množični grobovi med vojno in po vojni pobitih protikomunistov so še vedno brez dostojnih obeležij, vsa dežela pa je posejana z impozantnimi spomeniki v počastitev partizanov in revolucionarjev. Medtem, ko sredi Ljubljane še vedno stoji spomenik organizatorju komunistične revolucije, so neznano kje zakopani zemski ostanki generala Rupnika, dr. Natlačena, dr. Ehrlicha in tolikih drugih. Orlov vrh, pokopališče v boju padlih domobrancev, še danes ni urejen kot se spodobi. Sto in sto takih in še hujših primerov dokazuje, da oblast v Sloveniji še nima resnega namena popraviti krivice. Najvišji državni predstavniki še vedno govorijo in pišejo o kvizlingih in okupatorjevih sodelavcih, kadar omenjajo domobrance, in o zaslužnih borcih za narodovo svobodo, kadar govorijo o partizanih. Redki preživeli domobranci so očitno zapostavljeni v primeri z vsemi ugodnostmi in pokojninami obdarjenimi partizani.

Ljudje, ki so si pred revolucijo reševali življenje z begom v tujino in jim je bilo premoženje zaplenjeno-ukradeno, nalete na vse mogoče birokratske zapreke pri uveljavljanju svojih pravic. Mnogi, ki po dolgih letih obiščejo domači kraj, se vrnejo razočarani in z občutkom, da so zapostavljeni in nezaželeni. Ljudje, ki so se 50 let razdajali za ohranitev slovenstva v zdomstvu, se v svoji domovini počutijo tujca zavoljo takega ravnanja. Vse prevečkrat imamo občutek, da za spravo ni nobenega resnega namena, ker ni namena spoznati resnice in priznati pravice. Tisti rojaki doma, ki na to drugače gledajo, so brez vpliva in brez moči.

Vsi ti dogodki nas samo potrjujejo v vednosti, da je komunizem zelo nevarno načel slovensko družbo. Mnoge vrednote, kot poštenost, hvaležnost, pravičnost in resnica so bile skozi pol stoletja zaničevane kot nasprotne novemu redu.

Kljub vsem težavam, smo s Slovenijo ljubezensko povezani. To je naša in naših prednikov domovina, tam so naše korenine. Skrbi nas njena usoda in skušamo ji po svojih močeh pomagati. Slovenci v Argentini lahko rečemo, da smo ostali zvesti svojim krščanskim in slovenskim izročilom. Ob zvestobi svoji novi domovini Argentini, smo vztrajno gojili ljubezen do Slovenije. To delajmo še naprej in ostanimo zvesti svojemu krščanskemu in slovenskemu prepričanju, trdno povezani v svoji narodni in verski skupnosti! Kot doslej, nas bo tudi v bodoče reševalo predvsem zaupanje vase in v božjo Previdnost. Priporočajmo se našim številnim mučencem in prosimo jih za milost vztrajnosti zase in za našo mladino.

Ko gledamo na 50 let našega zdomstva, nam iz srca upravičeno lahko privre zahvala Bogu z besedami našega mladega pesnika, avtorja besedila današnje počastitve:

Hvalimo Te, za petdeset let Svobode v tujini.

Hvalimo Te, za petdeset let Resnice.

Hvalimo Te, za petdeset let Zvestobe.

Hvalimo Te, za petdeset let Spomina.

Hvalimo Te, za petdeset let Življenja.

Buenos Aires, junij 1995

Odprto pismo dragim rojakom doma in po svetu

ZVEZA SLOVENSkih MATER IN ŽENA je organizacija, ki povezuje vse matere in vzgojiteljice, katere soglašajo s krščansko, slovensko, demokrasko, izseljensko ideologijo. Ima svoj pravilnik s petnajstimi členi. Deluje že skoraj devetindvajset let v Buenos Airesu in po okrajnih slovenskih Domovih po Velikem Buenos Airesu in v notranjosti Argentine. Gibalne sile so:

- 1) Vzgojati naše otroke, da so slovenskega rodu.
- 2) Posredovati naši mladini slovenske običaje in tradicije.
- 3) Pomagati osamelemu in pomoči potrebnemu rojaku.
- 4) Ostati zvesti načelom, zaradi katerih smo zapustili našo domovino.

Vse to nas danes obvezuje, da se oglašamo vsem rojakom, ker čutimo dolžnost deliti z vami nekaj misli ob petdeset letnici in spregovoriti javno s preprosto, jasno besedo o le-tej; proslavlja se namreč konec druge svetovne vojne, konec dveh izmov: fašizma in nacizma. Komunizem, ki je izrabil drugo svetovno vojno v svoje namene, se je ob koncu še bolj razsrdil kot v štiri leta trajajoči revoluciji. Pobjal je prej, potem je pa še množično moril razoroženo slovensko vojsko — domobranci. Med njimi je bilo mnogo mater, žena in otrok, tako je petdesetletnica žalosten spomin nanje, našega umika pred prihajajočim rdečim nasiljem in začetek totalitarnega režima v Sloveniji. Ob tej obletnici ne moremo mimo vseh žrtev vojne in revolucije od leta 1941, ko so padale prve osebnosti po cestah, domovih in gozdovih.

Ohranjamo blag, spoštljiv in živ spomin na ljubljanskega škofa dr. Gregorija Rožmana, ki je neustrašeno posredoval pri tujčevih oblasteh za naše fante in može — brez političnih razlik, stradalajočih po nemških in italijanskih gorja polnih internacijah. Za tako humano delo se je izpostavil, tako „sodeloval“ v škodo svojega imena samo pod vidikom dobronamerne dejavnosti za naš narod.

Na žalost je marsikateri rešenec padel potem pod Kajnovo roko... Naš vladika, jasnovidec, je že takrat, pred več kot petdesetimi leti prosil, učil, opozarjal in svaril, da je komunizem največja nevarnost za naš, od vseh strani ogroženi narod. Slovenske družine so upoštevale, cenile, poslušale pastirjev glas in v tem duhu vzgajale svoje otroke v prepričane katoličane in državljane. Pravilnost njegove apostolske vneme je danes še jasnejša, saj je padel „berlinski zid“ — pokopal še en strašni izem — komunizem, a zakopal milijone človeških življenj. Naš „Mojzes“ je moral na tuje, kjer je našel svoj zadnji dom do danes. Hvaležnost nam narekuje besede zahvale za njegove nepriznane zasluge, saj priznanja niti ni iskal, vendar zaslužil je, da se uvrsti kot nekrvava žrtev za slovenski narod.

Naše korenine so v krščanstvu, zato je bil odziv na škofovo opominjanje skoraj stoočestven. Naravni, preprosti ljudje so bili seznanjeni tudi z razmerami v Sovjetski zvezi in potem v Španiji, kjer je divjala tik pred drugo svetovno vojno komunistična revolucija in učila njene pripadnike iz več držav, tudi iz naše, da so bili pripravljeni izvesti določen načrt. Ta se je začel pri nas med okupacijo pod raznimi krinkami in krilaticami s tipično boljševiško taktiko. Likvidirali so naše dobre duhovnike, vaščane, matere, žene, starčke, neboljlene otroke, ki so umirali z edinim „orožjem“ — rožnim vencem v roki mučeniške smrti na nečloveški način po stalinistični krutosti. Koliko mater, žena in deklet je bilo po-

nižanih in oropanih vseh človeških pravic v divji revolucionarni zagnanosti! Nihče ni bil varen pred njimi, niti še nerojena deteta, ki so pod srcem lastnih mater doživljala svoj krvavi krst. Ali so možni taki zaslepljeni, da so z lahkoto pohodili vsa čustva srca in plemenitosti duše? Vedeli pa so o uspehu strahovlade.

Ta je nas tudi poglala čez meje — kamorkoli z željo, rešiti golo življenje sebi in družini. Po prizadevanju odgovornih, modrih, razgledanih osebnosti, naj omenimo le pok. dr. Valentina Meršola, smo dobili zatočišče že na robu moči, upajoči na božjo pomoč, da nas ne bi zadela usoda mnogih beguncev z vzhodnih držav, ki so obupani na brezizhodni poti raje sami končali pod tanki in v Dravi... Bog je dopustil grozote, gledane s tuzemskimi očmi, za nas nerazumljive, a naloga pričevanja preživelih je jasna; tudi danes po petdesetih letih! Je nujna!

Pričevalci časa so bili naši vojaki, slovenska vojska — domobranci, ki so nastali zaradi nujnosti samoobrambe po več stotin umorjenih. Zaveden Slovenec, pokončen oče osmih otrok, je sam sebi napovedal sodbo partizanov, ko je dva tedna preden so ga dokončno obnemeli, prepričljivo dejal:

„MI KATOLIČANI NE SMEMO ZAČETI Z NOBENIM OBOROŽENIM ODPOROM, AMPAK MORAMO MIRNO ČAKATI, DA NAS NEKAJ POBIJEJO, POTEM SE BODO LJUDJE ŽE SAMI ORGANIZIRALI. VEM, DA BOM JAZ PADEL PRVI, TODA MI NE SMEMO ZAČETI.“ (Žirovski Občasnik 19/20).

Dragocen dokument, bistvo domobranske ideje!

Dom braniti je bila že posledica, za vsako ceno, kljub temu, da jim ni bilo vseeno, kaj se bo o njih pisalo v zgodovini — preveč krvava je bila vsakdanja kronika. Varnost domačih in DOMAČIJE v polnem pomenu besede je bil njihov cilj. Branili so tisočletne vrednote slovenskega naroda samovedno, odločno, ponosno in pogumno v službi čiste domovinske ljubezni. Vrnjeni iz Vetrinj in od drugod v roke bratom z naščuvanim sovraštvom v očeh, pokončani po vojni, pobiti brezpravno, brez sodbe oklevetani, so izmučeni padali v jame, berzna in fojbe širom naše dežele — brez pogreba. To so neovrgljiva dejstva!

Leta 1972, je Zveza slovenskih mater in žena poslala pismeno prošnjo svetemu očetu Pavlu VI. s podpisi mater, žena, sester in hčera še živečih v svoji boli in prosile za njihovo krščansko slovo. A tudi najvišja cerkvena oblast ni uspela, kar je pravica vsakega človeka; njegovo dostojanstvo to zahteva.

Danes po petdesetih letih imamo delno zadoščenje, ker počivajo v blagoslovljeni rasti NAŠI DRAGI POKOJNI... vendar njihovo mesto v boju samoobrambe proti Zlu, je še sporno v uradnih, neobjektivnih zapisih. Čutimo odgovornost in nalogo, ki je še vedno pred nami kot doslej: pričevati, da se nas znanjci ne bodo sramovali. Pričevati o najbolj tragičnem obdobju naše slovenske zgodovine po pravici in resnici, katere se mi ne bojimo. In delati še naprej za Slovenijo, ki je bila prikrajšana petdeset let za vsestranski razvoj, katerega je sprožila „Pomlad narodov“ po prvi svetovni vojni. Po drugi, po odhodu tujcev, bi znova zaživeli, če se ne bi partija s tujo pomočjo dokopala do popolne — totalitarne oblasti, kar pa je bil njen cilj. Oblast nad bitjem in žitjem!

Pridobljeno samostojnost Slovenije iz-

Sporočilo za javnost

Ljubljana, 5. junija 1995

Predsednik Vlade Republike Slovenije dr. Janez Drnovšek je danes v ponedeljek, 5. junija 1995 sprejel ljubljanskega nadškofa in metropolita dr. Alojzija Šuštarja. S tem srečanjem sogovornika nadaljujeta pogovore, ki se nanašajo na razreševanje odprtih vprašanj med slovensko Cerkvijo in Vlado Republike Slovenije.

Na razgovoru so bila med drugim izpostavljena vprašanja o delovanju Mešane krovne komisije med Vlado RS in Rimskokatoliško Cerkvijo, vprašanje vrnitve cerkve sv. Jožefa v Ljubljani s pripadajočimi objekti, denacionalizacije in sedanje polemike o upravičenosti vračanja gozdov cerkvi, reakcije v zvezi s prepovedjo obiska srbskega patriarha v RS, vprašanje pripravljenosti na papežev obisk v letu 1996 in drugo.

Dr. Janez Drnovšek je povedal, da se Mešana krovna komisija razmeroma dolgo ni sestala predvsem zato, ker se mora vlada opredeliti do novih predlogov Cerkve. Glede na to je vladni del Mešane krovne komisije skupaj z Uradom za verske skupnosti pripravil gradivo, ki bo ta teden pre-

dloženo v vladno proceduro. Na osnovi tega bo še ta mesec sklicana Mešana krovna komisija. Razgovori med Vlado RS in Rimsko katoliško komisijo se bodo torej v okviru Mešane krovne komisije lahko nadaljevali.

Dr. Janez Drnovšek je dr. Alojzija Šuštarja tudi seznanil, da bo Ministrstvo za kulturo podpisalo izjavo o dobrih namenih z upravičenci za vrnitev cerkve sv. Jožefa, s katero bo tudi določilo datum vrnitve cerkve in sicer do Božiča letošnjega leta. Predlog izjave bo v kratkem predhodno obravnavala tudi Vlada RS na svoji seji.

Nadškof dr. Alojzij Šuštar je predlagal ustanovitev vladne komisije za pripravo papeževega obiska, ki bi sodelovala z že delujočo cerkveno komisijo.

Oba sogovornika sta cenila sedanje stanje odnosov med Vlado RS in Rimsko katoliško Cerkvijo kot tudi aktualne dogodke in ob koncu srečanja izrazila velik interes, da se stiki med obema stranema nadaljujejo in poglobijo in da se sporazumno urejajo odprta vprašanja, ki so obojestransko pomembna.

Kabinet predsednika vlade RS

Še druga izjava

Ob dejstvu, da gospod Zmago Jelinčič v imenu Slovenske nacionalne stranke izvaja nasilje nad mednarodnim pravom, ker posega v nedvoumne pravice Cerkve brez ustreznih predlogov za nadomestne rešitve, cerkveni del podkomisije za gospodarstvo, finance in socialno odločno protestira in obvešča javnost o pristranski, nepravilni in preživeti politiki gonje proti Cerkvi in omejevanju njenega delovanja.

Dejstvo je:

1. Temeljne človekove pravice, med njimi svoboda človekovega verskega delovanja, zagotavljajo tudi gnotni temelj za neomejeno delo Cerkve.

2. Za pravno državo je nujno potrebno spoštovanje načel mednarodnega prava, po katerem se lastnina ne more in ne sme odvzeti brez ustreznega nadomestila. Nedvomno je, da so tudi gozdovi ljubljanske nadškofije cerkvena lastnina, s katero je v zgodovini upravljal tudi verski sklad, ki je bil posebna oblika cerkvene lastnine.

Cerkev ne potrebuje gozdov, ampak trden gnotni temelj za svoje delovanje,

ročamo v varstvo domobrancem, žrtvam vojne in revolucije! Kdo more biti večji priprošnik pri Bogu kot oni, ki so darovali vse življenje dar Boga — Bogu v blagor naslednjih rodov!

Matere in žene, živeče v nehotenem zdomstvu, vedno nosimo domotožje v svojih srcih. Spremlja nas tudi nestrpnost v želji, da bi se končale krivice tolikim živim in mrtvim rojakom doma in po svetu. Skrbijo nas otroci — potomci. Njim mora biti popolnoma jasna, celotna, trpeča a junaška preteklost, za njihovo duševno zdravje!

Strnjene v Zvezo slovenskih mater in žena se trudimo po svojih močeh za objektivni prikaz dogodkov v polstoletnem težkem življenju na tujem in doma. S prizadevanjem vseh zadobi letošnja petdesetletnica široko razsežnost.

V tem nam Bog pomagaj!

Mirjam Rant
Tajnica

Pavlina Dobovšek
Predsednica

Irena Fajdiga
Kulturna referentka

česar država še ni ponudila, pa tudi Jelinčičev predlog ne.

Predlog Jelinčičeve stranke zahteva celo, da se zaustavi vračanje vsega cerkvenega premoženja, ne samo gozdov.

3. Nujna poprava krivic je osnovna evropska norma za pravno državo.

Menimo, da zaradi pristranskega poseganja v pravice Cerkve brez predlogov o drugih možnostih za popravo krivic, ta predlog spominja na politiko, ki so jo izvajali pred vojno, med vojno in po njej nacifašisti in komunisti. Oboje je bilo mednarodno obsojeno in ovrženo. Zato smo se dolžni na samem začetku taki politiki upreti, saj lahko pomeni nevarnost za dobro prihodnost Slovenije.

Podkomisija za gospodarstvo,
finance in socialo

Mirko Krašovec
predsednik podkomisije

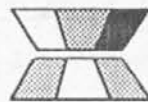
OBREŽJE, DOBOVA — Na južni meji ne mine dan, da ne bi policisti odkrili potnika, ki hoče priti v Slovenijo s ponarejenim potnim listom.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

(Nad. z 2. str.)

kandidira Chacho Alvarez, češ, da onadva nimata dovolj ljudskega ugleda, da sta preveč nepoznana. Ker tega ni dosegel, sedaj napoveduje, da bo njegova formacija (PAIS) predstavila lastnega kandidata in se pogaja, da bi notranje volitve predstavili v dobo treh mesecev pred volitvami. Uместno trdi, da nima smisla določati kandidate, ko se niti še ne ve, kdaj bodo „ustavodajne“ volitve, in ko bodo županske volitve morda šele prihodnje leto. Ta nastop je seveda znotraj Solidarne fronte povzročil precej razburjenja. Pač, tudi na srednji levici, ki se širokousti v zahtevah po demokratizaciji javnega življenja, nekateri težko dopuščajo demokratizacijo mlade povezave.

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

Osebnosti

Rojstvo: 30. maja se je rodil v Miramaru Andrej Martin Mihelič, sin arh. Jurija in ge. Metke roj. Japelj.

4. junija je bila rojena Zofija Nežka Novak, hčerka letalskega kapetana Jožeta in Adrijane Marije roj. Selan.

Čestitamo!

Krst: V soboto, 10. junija, je bil krščen v slovenski cerkvi Marije Pomagaj Peter Da-

mijan Rezelj, sin Marka in Rezi roj. Rovan. Botra sta bila Lojze Rovan in Lucijana Hribar por. Podržaj. Krstil pa je dr. Jure Rode.

Srečni družini čestitamo!

Zlata poroka: 21. maja sta praznovala Janez Jelenc in Kristina Marolt v Miramaru zlato poroko.

Čestitamo k visokemu jubileju!

Smrti: 9. junija je umrl v Villa Ballesterju Anton Bodner (77 let); v Ranelaghu pa Marica Nabergoj (38).

Naj počivata v miru!

"4º Encuentro de Comunidades y Colectividades"

Dne 19. in 20. maja je moronska občina organizirala 4º Encuentro de Comunidades y Colectividades. Tudi Društvo Slovenska Pristava je zopet sodelovalo. Pripravili smo lepo okrašeno kmečko hišico, kjer smo imeli na razpolago domač golaž, pecivo in pijačo.

Kot navadno ima to srečanje botra. Po-

vabljen je bil znani argentinski radijski in televizijski napovedovalec Héctor Larrea. Obiskal je tudi naš štant in poskusil štrudelj ter vino. Zanimal se je za Slovenijo in kako deluje slovenska skupnost v Argentini.

Sodelovala je folklorna skupina „Pristava“ s prekmurskimi plesi.

F. S. P.

Spominska plošča slovenskim mobilizirancem

Pred baziliko Marije Pomagaj na Brezjah se je v soboto 10. junija dopoldne zbralo nad tisoč udeležencev spominske slo-

Konec Slovenskega okteta?

Svetovnoznan in priljubljeni Slovenski oktet načrtuje svoj zaključni koncert za mesec februar 1996. Pred tem bo imel koncerte v Torino in na Dunaju s tenorjem Nikolaiem Geddo. Za razlog prenehanja navajajo „visoko“ starost pevcev in umetniškega vodje ter pomanjkanje zanimanja za oktetovo prenovitev in podpora. Slovenski oktet je bil leta 1951 registriran kot društvo in vsa ta leta gojil vrhunsko pesem, predvsem slovensko. Na vprašanje je minister Pelhan odgovoril, da država ne ustavlja in ne financira amaterskih zborov, nova zasedba pa bi morala prej pokazati vrhunsko kvaliteto, preden bi državna blagajna financirala njegovo delovanje. Sedanji oktet želi, da bi Slovenski oktet ne razpadel in se pomladil (tako pevci kot umetniški vodja in predsednik), da bi do zaključka delovanja z avdicijami lahko sestavili novo skupino, ki bi nadaljevala tradicijo okteta. Kljub temu je Anton Nanut (umetniški vodja) izrazil svoj pesimizem, ker vidi malo pevcev, ki bi bili vredni nasledstva Slovenskega okteta. Zaenkrat je naslednji februar določen za konec Slovenskega okteta, kraj pa Gallusova dvorana v Cankarjevem domu.

vesnosti, s katero so se spomnili slovenskih fantov in mož, ki so bili med drugo svetovno vojno prisiljeni mobilizirani v nemško vojsko, padlim, pogrešanim in v taboriščih umrlim mobilizirancem so odkrili spominsko ploščo, ki jo je med slovesno mašo blagoslovil ljubljanski nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar.

Jože Ahačič, predsednik kranjskega združenja mobiliziranih Gorenjcev v redno nemško vojsko, je v uvodnem govoru dejal:

„Danes se spominjamo približno 80.000 prisilno mobiliziranih Slovencev, od katerih jih je vsaj 15.000 izgubilo življenje, za nekaj tisoč slovenskih fantov pa ne bomo nikoli izvedeli, kje so njihovi grobovi: Niso vedeli niti za koga niti za kaj umirajo, saj so bili prisiljeni boriti se za tuje interese. Naj bo današnja slovesnost opozorilo in opomin vsem, naj se nikoli več ne ponovi vojna, v kateri bi se morali prisilno boriti za tuje ideje, zanje izgubljati življenja, naj bo vojna le še preteklost, naj nikoli več ne bo vojne.“

Slovesnosti so se udeležili tudi nekateri poslanci slovenskega parlamenta.

Po „Slovincu“

Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije začel zbirati podpise. Gre za to, da bi v prihodnjem zakonu o omejevanju uporabe tobaknih izdelkov (sprejeli naj bi ga še letos) uveljavil svojih šest zahtev. Prva in najpomembnejša je popolna prepoved reklamiranja in predstavljanja tobaknih izdelkov, tudi s sponzoriranjem športnih in kulturnih prireditev. Prepovedali naj bi še reklamiranje na netobačnih izdelkih kot so majice, dežniki, itd. Zahtevajo tudi prepoved kajenja v javnih prostorih in na delovnih mestih in prodaja tobaknih izdelkov mladoletnikom. Tobačne tovarne bi morale na vsak zavojček cigaret natisniti opozorilo o tveganosti kajenja za zdravje (vsebnost nikotina in katrana), z zakonom pa naj bi omejili vsebnost škodljivih sestavin v cigaretah. Ustanovili naj bi še sklad za promocijo zdravja, ki bo zbiral denar za zdravstvene kampanje in skrbel za gnotno podporo športnih in kulturno-umetniških prireditev.

LJUBLJANA — Big Band RTV Slovenije slavi svoj zlati jubilej. Osrednji dogodek je bil slavnostni koncert v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma. Koncert je bil aktualni pregled orkestrske ustvarjalnosti v Sloveniji, prikaz tega, kar lahko pokaže Big Band RTV Slovenija. Prvi del je izzvenel pod taktirko ustanovitelja Bojana Adamiča, v drugem pa je dirigiral Alojz Kranjčan, sedanji umetniški vodja. V prvem delu so sodelovali Mija Žnidarič, Alenka Godec, Darja Švajger, Oto Pestner, New Swing Quartet in saksofonist Tone Janša. V drugem delu pa je nastopil ustni harmonikar, kitarist in žvižgalec Jean Baptiste Tielmans iz Belgije.

LJUBLJANA — Ob svetovnem dnevu gledališča je Združenje dramskih umetnikov Slovenije podelilo stanovska odličja. Letošnja žirija, ki so jo sestavljali dobitniki teh priznanj iz preteklih let (Olga Grad, Iztok Jereb in Tone Kuntner) je odločila, da priznanje za življenjsko delo prejme Branko Miklavc — po Simončiču, Součku in Kačičevi četrti prejemnik te nagrade. Priznanji za leto 1955 pa sta prejela Janez Eržen za vlogo Moškega v Pomladnem obredju Damiro Zlatarja Freya in Milada Kaležić za vlogi Velike brodolomke v Mrožkovem delu Na odprtem morju in Helene v Ibsonovih Strahovih.

MARIBOR — Arhivsko društvo Maribor in Mednarodni inštitut arhivskih znanosti sta organizirala že tradicionalno, sedemnajsto posvetovanje. Organizirali so dopolnilno izobraževanje s področij dokumentalistike, arhivstike in računalništva. Predstavili so tudi knjigo Protivlomno in protipodporno mehansko varovanje.

BUDIMPEŠTA, Madžarska — V sklopu projekta Slovenska radijska igra so na centralnem madžarskem radiu v teku enega meseca predstavili devet izvornih slovenskih radijskih iger. Otvoritev ciklusa je bila igra Svetlane Makarovič Mrtvec pride po ljubico, ki jo je režiral Aleš Jan z madžarskimi igralci; ostale so režirali domači režiserji. Projekt je nastal kot plod urešničitve Zveze evropskih radijskih postaj EBU, ki je letošnje leto razglasila za leto slovenske kulture. Zveza je priporočila, naj bi vsaka radijska postaja (v zvezo je včlanjenih čez šestdeset radijskih postaj) predvajala letos vsaj eno slovensko radijsko igro.

ŠENTILJ PRI VELENJU — Grad Švarcenštajn ali Gradič je bil eno izmed središč protestantizma na Štajerskem. Pozidan naj bi bil v 14. stol., a je začel propadati že pred Drugo svetovno vojno. Kljub temu, da so ga hoteli nekateri popraviti, je zmanjkalo sredstev in grad se stalno ruši pod težo časa. V njem so ohranjene še nekatere arhitektonske značilnosti gotike in renesančne freske.

LJUBLJANA — Kantavtor Jani Kovačič je predstavil svojo knjigo Tretje oko. Na predstavitvi je rekel, da naj bi bila knjiga največji izdajateljski podvig po Trubarjevem abecedniku. Ker je pač kantavtor, je Kovačič zaključil predstavitev s tem, kar najbolj obvlada: petje s kitaro.

LJUBLJANA — Za posledicami kapi je umrl basist Ladko Korošec. Rojen leta 1920, je začel nastopati v Ljubljanski Operi leta 1941 in bil dolga leta njen redni solist; najbolj so mu ležale basovske komične vloge. Spisal je avtobiografsko knjigo Na tista lepa pota.

MURSKA SOBOTA — Slovenski, islandski in francoski strokovnjaki so pripravili projekt, s katerim bi zgradili sistem energetske oskrbe mesta in okolice z energijo iz termalnih vrtin (v njih doseže voda temperature do 175°C). Poleg dosedanjih dveh eksperimentalnih vrtin bi morali izvrtati še štiri; s to vodo bi ogrevali prostore, bazene, rastlinjake in jo uporabljali za intenzivno pridelovanje vrtin. Projekt predvideva tudi sedem reinjekcijskih vrtin, po katerih bi uporabljeno (in ohlajeno) vodo spuščali nazaj v globino vodonosnika in s tem preprečili, da bi padel pritisk v vrtinah. Projekt bi v normalnih razmerah bil nared v štirih letih, v predračunu pa stal 8 milijonov mark. Z uporabo geotermalne vrtine bi se prihranilo tisoč ton kurilnega olja letno, v zrak bi poslali 3100 ton ogljikovega monoksida manj na leto in bi se onesnaževanje zmanjšalo za 2,8 tone, pa tudi 10 ton manj žveplovega dioksida bi izpustili v zrak.

KRŠKO — Po vsakem lahmem potresnem sunku se javnost vprašuje kakšen sunek lahko prenese jedrska elektrarna. Kljub temu, da so v projektu vzeli malo višji prag možnosti poškodbe zaradi potresa in so zgradili železobetonsko ploščo debelo med 3 in 6 metrov, je Mednarodna komisija za neodvisno oceno varnosti priporočila za neodvisno oceno varnosti priporočila za verjetnostno varnostno analizo v skladu s priporočili ameriškega upravnega organa. S to analizo bodo ocenili tveganje največjih možnih nesreč, predvsem potresnih možnosti.

LJUBLJANA — Letalska družba Adria Airways je lani prepeljala na rednih in čarterskih poletih 505.000 potnikov, kar predstavlja 16 odstotkov več kot leto poprej. Za letošnje kaže, da bodo lansko zmogljivost prekosili še za novih 15 odstotkov. S poletnim voznom redom je Adria uvedla dve novi redni progi: trikrat tedensko med Ljubljano in Prago ter dvakrat tedensko Ljubljana - Barcelona. V Parizu so zamenjali letališče: z Orlyja so se preselili na večjega in modernejšega Charles de Gaulle.

LJUBLJANA — Lani so gradbena podjetja dokončala le 589 novih stanovanj, kar je za 23 odstotkov manj kot predlanskim. Po nekaterih podatkih primanjkuje trenutno v Sloveniji 13.000 stanovanj.

SENOVO — Strokovnjaki Inštituta za geologijo, geotehniko in geofiziko Ljubljana so odkrili pod Bohorjem zadostno količino izredno kakovostne vode. Gre za naravno nizkomineralizirano vodo. Podzemne vode napajajo padavine, Dovški potok in zlasti podbohorski izviri nad dolomitskimi plastmi. Voda je še iz obdobja, ko je bilo onesnaževanje okolja manjše.

LJUBLJANA — Ostro nasprotovanje šolskih ustanov, ministrstev za šolstvo in zdravstvo, zavoda za šolstvo in drugih organov se nadaljuje. Na nekaterih slovenskih srednjih šolah se je pojavil reklamni plakat Tobačne tovarne Ljubljana. Mnenje profesorjev je, da tovrstno reklamiranje ne sodi na srednje šole. Zakonodajne osnove za prepoved kajenja namreč ni, akcije za ozaveščenje mladine proti kajenju pa izvaja ministrstvo za zdravstvo. Sedaj je

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliške vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

ZDRAVNIKI

dr. Marija Avguštin - Specialistka za očne bolezni. Ponedeljek, torek in petek od 16. do 20. ure. Roma 3122 - 1. nadstr. 3. - Isidro Casanova (20 m od Rute 3). Tel.: 485-5194

PSIHOLOGIJA

Lic. Jelka Oman, psihologinja. Psihološka pomoč pri učenju in vedenju, orientacija pri izbiri poklica in v njem, ter za starše in vzgojitelje. Finocchetto 1949, Hurlingham, Tel.: 665-0268

Psihoanalitični konzultorij; lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3º „M“ — Capital — Tel.: 831-3546.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. Elektro Ader - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes óseo-integrados; sredi in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni Marjeta Senk - Tel.: 762-2840.

Tel. 441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

Y. Yrigoyen 2742 - San Justo

Lepo sobo v Ljubljani oddam za mesec julij in avgust. Tel. 658-0154.

ADVOKATI

dr. Katica Cukjati — odvetnica - ponedeljek, sredi, petek od 18. do 20. ure - Boulogne Sur Mer 362, La Tablada, Tel.: 652-5638

dr. Marjana Poznič — odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Laval 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knavs — odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 46-7991.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2º B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón - Tel.: 489-3319

Janez Pustavrh: barvam hiše, stanovanja, polagam tapete (empapelado); tel. 651-6622 (po 13. uri).

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandezias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12.-

Koline na Pristavi

17. 6. za dom od 18. ure dalje.
18. 6. Očetovski dan: sv. maša, šolska proslava — nato skupno kosilo.

Vsi lepo vabljeni!

Slomškovo dom Nedelja, 18. junija

- Praznovanje očetovskega dne skupaj s sv. mašo.
- Otvoritev novih gostinskih prostorov in družinsko kosilo.

Vsi prisrčno vabljeni!

Slovenska kulturna akcija

dr. Alojzij Kukovica DJ O ENCIKLIKI EVANGELIUM VITAE

v soboto, 1. julija ob 20. uri v Slovenski hiši

SLOGA - MULTIRED

Po naseljih, kjer bivajo Slovenci, se že pojavljajo trgovine z logotipom MULTI-RED. Gotovo je med njimi kakšna, ki vas zanima.

V SLOGI vam bomo izpolnili pristopnico.

BREZPLAČNO

boste v enem tednu dobili kartico SLOGA-MULTIRED.

V SLOGI JE MOČ!

Krekova pooblaščen družba za upravljanje d. o. o.

Spoštovani!

Prvič se obračamo na vas v imenu Krekove družbe za upravljanje investicijskih skladov, katera vpisuje lastninske certifikate in s tem sodeluje pri privatizaciji slovenskega premoženja. To delamo z željo, da sodelujemo pri etični in gospodarski prenovi naše skupne domovine Slovenije.

V tem smislu želimo tudi Vas povabiti k sodelovanju!

Kot zagotovo veste poteka v Sloveniji proces lastninjenja družbenega premoženja. Pri tem procesu sodelujemo vsi državljani in to tako, da je vsak od nas prejel v obliki certifikata delček slovenskega premoženja. Do tega certifikata ste upravičeni tudi Vi, spoštovani rojak, in to tudi v primeru, če imate dvojno državljanstvo (pogoj je le, da imate urejeno slovensko državljanstvo).

Krekova investicijska družba je že sedaj po številu zbranih certifikatov (cca. 22 milijard SIT zbranih certifikatov) oz. po vrednosti premoženja, ki ga upravlja, ena največjih družb v Sloveniji. Do sedaj smo že kupili lastninske deleže v 15 uspešnih slovenskih podjetjih. Ko bo lastninjenje družbenega premoženja končano, pa bomo upravljali z deleži cca 150 podjetij. S tem bomo odločno posegli v gospodarsko in etično prenavo mlade Slovenije. Prepričani smo, da je proces lastninjenja enkratno dejanje in priložnost za spremembo ekonomskih in s tem tudi političnih razmer v Sloveniji. Zagotovo je zelo pomembno, da ne bodo s premoženjem upravljale samo strukture iz preteklega režima.

Zato je zelo pomembno, da tudi slovenski rojaki po svetu izkoristite pravico do lastninskega certifikata, postanete delničarji Krekove investicijske družbe (investment fund) in hkrati prispevate, kot vedno doslej, svoj delež k željenim spremembam v domovini. Za vpis lastninskega certifikata je potrebno izpolniti pooblastilo, ga overiti na slovenskem konzulatu in poslati na naslov: KREKOVA DRUŽBA ZA UPRAVLJANJE, Gregorčičeva 37/1 62000 Maribor, Slovenija. Ves nadaljnji postopek bomo opravili v vašem imenu mi.

Pooblastila pa lahko dobite v Buenos Airesu pri kreditni zadrugi SLOGA.

V želji, da se bo na našo pobudo odzvalo čim več naših rojakov, Vas prisrčno pozdravljamo.

Za vse informacije smo vam na voljo tel. 386-62-20-191, 386-62-221-588. Kontaktna oseba: Jože Horvat.

Predsednik posloводства KDU

Milan Gerič, dipl. oec.

Predsednik nadzora KDU, Predsednik UO Krekove banke

Mirko Krašovec

Slovenske osnovne šole v Argentini

V nedeljo, 2. julija v Slovenski hiši

Alojzijevega proslava

Ob 16. uri sv. maša za pok. katete in učitelje po maši pred spomenikom poklon žrtvam revlucije in vojne nato v dvorani spevoigra

„Vila Malina“ Svetlane Makarovič v izvedbi sedanjih in nekdanjih učencev Slomškove šole in v režiji Štefana Godca

Vsi šolski otroci, njihovi starši in ostali iskreno vabljeni!

Vabi šolski odsek ZS

DRAGA MICKA! VSE NAJBOLJŠE TI ŽELI JANEZ.

Ta sicer obrabljena fraza se spremeni v prisrčno voščilo, če je napisan na razglednici, kjer je pod opojnimi vrsticami napisano: VSE NAJBOLJŠE!

Na razpolago v slovenskih Domovih, Slovenski hiši in SLOGI.

MURSKA SOBOTA — Po ugotovitvah mladih raziskovalcev, članov naravoslovnega krožka na soboški osnovni šoli naj bi jedi iz ajde postajale spet priljubljene v Prekmurju. Polja okoli Murske Sobotice so včasih — in tudi danes — bila primerna za pridelavo ajde, ki jo je kasneje zamenjalo žito ali druge žitarice.

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Proprietario: Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-1) 636-0841
Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Uredniški odbor:
Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión Nº 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión Nº 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 60; obmejne države Argentine 90 USA dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje in oblikovanje:
MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
(1101) Buenos Aires

OBVESTILA

NEDELJA, 18. junija:

V Slomškovem domu praznovanje očetovskega dne.

Na Pristavi praznovanje očetovskega dne.

V Slovenskem domu v Carapachayu Spominska proslava.

SOBOTA, 24. junija:

Proslava Dneva slovenske državnosti v Slovenski hiši ob 19.15.

NEDELJA, 25. junija:

Občni zbor Slovenskega doma v Carapachayu.

SOBOTA, 1. julija:

SKA: Predavanje dr. Lojzeta Kukovica: okrožnica Evangelium vitae ob 20. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 2. julija:

Slovenske osnovne šole v Argentini: Alojzijevega proslava ob 16. uri.

Bog je poklical k sebi v sredo, 31. maja ljubo ženo, mamo in staro mamo, gospo

Jožico Esih roj. Smerdu

Pokopali smo jo naslednji dan na „Cementerio Parque“ v Moronu. Iskrena hvala prof. Francetu Bergantu za prinašanje nedeljskega obhajila, za pogrebno sv. mašo in vodstvo pogreba. Prav tako vsem kropilcem, darovalcem cvetja in za izraze sožalja.

Priporočamo jo v blag spomin in molitev.

Žalujoci: mož Matija, sin Jože z ženo Gladys, hčerka Roži Klemenčič in mož Janko, vnukinja Lorena, vnuki: Matija, Aleks in Luka ter ostalo sorodstvo

Buenos Aires, Ponikva na Štajerskem, Ljubljana, Graz. — Maja 1995.